

MAISTO MEDŽIAGŲ IR CHEMINIŲ ELEMENTŲ KIEKIO KITIMAS DAUGIAMETĖSE ANKŠTINĖSE ŽOLĖSE PER VEGETACIJĄ

Vytautas Juraitis,
Lietuvos veterinarijos akademija

Santrauka. Įvairių ankštinių žolių cheminė sudėtis ir maistingumas per vegetaciją kinta nevienodai. Vertingiausi lieka baltieji dobilai. Palyginti su kitomis tirtomis žolėmis, juose susikaupia daugiausiai žaliųjų proteinų, žaliųjų riebalų, žaliųjų pelenų, karotino ir mažiausiai ląstelienos. Tuo tarpu mažiausiai žaliųjų proteinų ir karotino susikaupia paprastuosiuose garždeniuose, žaliųjų riebalų - rausvuosiuose dobiluose, žaliųjų pelenų - sėjamuosiuose esparcetuose.

Bręstančių žolių cheminė sudėtis kinta. Ypač ženkliai jose sumažėja fosforo ir natrio, šiek tiek mažiau - kalcio ir magnio. Kintant žolių cheminei sudėčiai, keičiasi atskirų elementų tarpusavio santykis. Vegetacijos laikotarpiu fosforo žolėse sumažėja labiau negu kalcio, todėl kalcio ir fosforo santykis nuolat didėja ir tampa nepalankesnis gyvuliams.

Reikšminiai žodžiai: raudonieji, rausvieji ir baltieji dobilai, paprastieji garždeniai, sėjamieji esparcetai, žalieji proteinai, žalieji riebalai, žaliaji ląsteliena, žalieji pelenai, neazotinės ekstraktinės medžiagos, karotinas.